

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrație Fiscală Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Str. Apolodor nr.17 sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : contestații.anaf@mfinante.ro

DECIZIA NR.89/2013

privind soluționarea contestației depusă de
SC .X. SRL

înregistrată la Agenția Națională de Administrație Fiscală – Direcția generală de
soluționare a contestațiilor sub nr.906181/31.01.2013

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrație Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrație a Marilor Contribuabili prin adresa nr..X./24.01.2013, înregistrată la Agenția Națională de Administrație Fiscală – Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.X/31.01.2013 asupra contestației formulată de SC .X. SRL, cu sediul în .X., str. X nr.X, CUI X.

Contestația este formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.12.2012 emisă de DGAMC și privește suma totală de .X. lei reprezentând :

- X lei accesorii impozit pe veniturile din salarii,
- .X. lei accesorii impozit pe profit,
- X lei accesorii vărsăminte de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate,
- X lei accesorii contribuția de asigurări sociale datorată de angajator,
- X lei accesorii contribuția de asigurări sociale reținute de la asigurați,
- X lei accesorii contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator,
- X lei accesorii contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală,

republicată cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că Decizia nr..X./03.12.2012 a fost comunicată societății prin poștă cu confirmare de primire pentru care a semnat în data de 18.12.2012, iar contestația a fost înregistrată la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili în data de 15.01.2013 sub numărul .X., conform ștampilei registraturii aplicată pe originalul contestației, aflată la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data înregistrării contestației societatea regăsindu-se la poziția X din Anexa 1 la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.1823/2012 pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de SC .X. SRL din .X..

I. Prin contestația formulată societatea solicită admiterea contestației și anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.12.2012 emisă de DGAMC întrucât este nelegală și netemeinică.

Societatea arată că în data de 30.08.2012 a depus la organul fiscal declarația rectificativă 101 aferentă anului 2011 din care a rezultat o obligație fiscală suplimentară aferentă impozitului pe profit în sumă de .X. lei, sumă care a fost achitată cu mult înainte de depunerea declarației rectificative, respectiv în data de 24.05.2012 cu ordinul de plată nr.X în valoare de .X. lei.

Societatea susține că întrucât la momentul efectuării plății nu a depus și declarația rectificativă, organele fiscale au distribuit suma achitată din contul unic în contul obligației impozit pe venituri din salarii și impozit pe venit persoane juridice nerezidente astfel că sumele achitate în contul acestor obligații fiscale au rămas nedistribuite, figurând cu suprasolvire până la data de 30.08.2012, când a fost stinsă obligația suplimentară aferentă impozitului pe profit în sumă de .X. lei.

Societatea solicită organului fiscal reanalizarea în sistem informatic și alocarea sumei achitate în avans din impozit pe veniturile din salarii și impozit pe venit persoane juridice nerezidente la impozit pe profit, urmând a se calcula accesorii din ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data de 24.05.2012, care reprezintă data plății obligației suplimentare și nu până la data de 30.08.2012, care reprezintă data depunerii declarației rectificative.

In consecință, societatea solicită admiterea contestației, anularea Deciziei de calcul accesorii nr..X./03.12.2012, recalcularea accesoriiilor și emiterea unei noi decizii referitoare la obligațiile de plată accesorii.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.12.2012, contestată, organele fiscale din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili au stabilit în sarcina societății accesorii în sumă totală de .X. lei, aferent impozitului pe veniturile din salarii, impozitului pe profit și contribuțiilor sociale datorate de angajator/angajat.

Accesoriiile au fost calculate pentru perioada 27.02.2012 – 23.11.2012 în temeiul art.119 și art.120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, susținerile contestatoarei în raport cu prevederile actelor normative invocate de contestatoare și de organul fiscal se rețin următoarele,

1. Referitor la suma de .X. lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit,

Cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează dobânzi de întârziere calculate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.12.2012 în condițiile în care din documentele aflate la dosar nu se poate stabili modalitatea de stingere a obligațiilor datorate din plățile efectuate de societate.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.12.2012, organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei pentru perioada 26.03.2012 – 24.09.2012 dobânzi de întârziere în sumă totală de .X. lei aferente impozitului pe profit.

Prin contestația formulată, societatea susține că nu datorează accesoriiile în sumă de .X. lei deoarece *“obligația fiscală suplimentară aferentă impozitului pe profit în sumă de .X. lei a fost achitată cu mult înainte de depunerea declarației rectificative, mai precis în data de 24.05.2012”*.

În drept, art.119 alin.1) și art.120 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare prevede că :

“Art.119 (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Art.120 (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusive

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv."

In temeiul acestor prevederi legale se reține că accesoriile se calculează pentru sume datorate și neplătite în termenul legal la bugetul general consolidat al statului sau la bugetul asigurărilor sociale.

Din actele existente la dosarul cauzei se reține că prin Declarația nr.X privind impozitul pe profit pentru anul 2011, depusă în data de 23.03.2012 cu numărul de înregistrare .X., filele 17- 20 la dosarul cauzei, societatea a declarat un impozit pe profit în sumă de .X. lei.

Cu ordinul de plată nr..X./24.05.2012, fila 25 la dosarul cauzei, societatea a achitat suma de .X. lei.

Ulterior, prin declarația rectificativă nr.X aferentă anului 2011, înregistrată în data de 30.08.2012 sub numărul .X., filele 21-24 la dosarul cauzei, societatea a declarat un impozit pe profit în sumă de .X. lei. In urma depunerii acestei declarații rectificative a rezultat o obligație fiscală suplimentară aferentă impozitului pe profit în sumă de .X. lei.

Prin contestația formulată societatea susține că obligația fiscală suplimentară aferentă impozitului pe profit în sumă de .X. lei a fost achitată în data de 24.05.2012, înainte de depunerea declarației rectificative.

Prin urmare, se reține că la stabilirea bazei de calcul a accesoriilor, organele fiscale nu au avut în vedere sumele achitate în plus de societate cu ordinul de plată nr..X./24.05.2012 în valoare de .X. lei, astfel că accesoriile au fost eronat calculate în sarcina contestatoarei.

In aceste condiții în speță devin incidente și prevederile Deciziei comisiei de proceduri fiscale nr.3/2008 date în aplicarea art.12, art.111, art.114, art.119 și art.120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

*"În situația în care contribuabilul, cu bună-credință, efectuează o plată mai mare decât cuantumul creanței fiscale înscrise eronat într-o declarație fiscală care a fost corectată ulterior de către contribuabil sau au fost stabilite de către organul fiscal diferențe datorate în plus față de creanța fiscală inițială, în condițiile legii, data stingerii, în limita sumei plătite suplimentar, este data plății astfel cum aceasta este definită de lege, **dacă suma plătită suplimentar nu a fost stinsă până la data corectării de către contribuabil sau până la data stabilirii de către organul fiscal a diferenței datorate în plus**".*

Intrucât pe baza documentelor aflate la dosar organul de soluționare nu poate reface stingerile obligațiilor datorate cu titlu de impozit pe profit din plățile efectuate de societate în condițiile depunerii declarației rectificative, se va face aplicațiunea art.216 alin.3) și alin.(3¹) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează :

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”.

În consecință, se va desființa parțial Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.12.2012 pentru accesorii în sumă de .X. lei aferente impozitului pe profit, urmând ca organele fiscale să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă avută în vedere prin actul administrativ desființat, având în vedere considerentele din motivarea prezentei decizii și dispozițiile normative incidente în materie în perioada de calcul a accesoriilor.

2. Referitor la suma totală de X lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii în quantum de X lei și accesorii aferente contribuțiilor sociale în quantum de X lei, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală se poate pronunța pe fond asupra acestui capăt de cerere în condițiile în care contestația nu este motivată.

In fapt, pentru achitarea cu întârziere a impozitului pe veniturile din salarii și a contribuțiilor sociale organele fiscale au calculat majorări de întârziere.

Prin contestația formulată societatea nu depune documente și nu aduce argumente care să combată constatările organelor fiscale cu privire la motivele care au determinat achitarea cu întârziere a obligațiilor fiscale.

In drept, art.206 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală prevede :

"Forma și conținutul contestației :

Contestația se formulează în scris și va cuprinde : [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;"

iar pct.11.1 lit.b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX

din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, stipuleaza “

“Contestatia poate fi respinsa ca : [...]

b) nemotivata, în situatia în care contestatorul nu prezinta argumente de fapt si de drept în sustinerea contestatiei sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse solutionarii;”

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul conform căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, conform prevederilor art.249 *“cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege”* și art.250 *“dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrieri,[...]”* din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată cu modificările și completările ulterioare coroborat cu art.65 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune este aceea că sarcina probei revine contestatarului.

Totodată prin Decizia 3250 în dosarul 935/57/2009 Inalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale că *“motivarea contestației în procedură administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termen de 30 zile în care se poate și formula contestația administrativă iar nedepunerea motivelor în acest termen duce la respingerea contestației ca nemotivată”*.

Având în vedere cele reținute mai sus, faptul că societatea nu aduce niciun argument care sa combata constatările organelor fiscale, în conformitate cu prevederile art.216 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 coroborat cu pct.11.1 lit.b) din OPANAF nr.2137/2011, urmează a se respinge ca nemotivată contestația pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele reținute în cuprinsul deciziei, în temeiul actelor normative invocate și în baza art.216 alin.(1), (3) și (3¹) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct.11.1 lit.b) și pct.11.6 din OPANAF nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Desființarea parțială a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.12.2012 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili pentru suma de .X. lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit,

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de X SRL pentru suma totală de X lei reprezentând :

- X lei accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii,
- X lei accesorii aferente vărsăminte de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate,
- X lei accesorii aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator,
- X lei accesorii aferente contribuției de asigurări socială reținută de la asigurați,
- X lei accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator,
- X lei accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul X sau la Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

X